

Το αντάλλαγμα

/ Γνώμες

«Ἡ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;» (Μάρκ. 8, 37)

«Ἡ τί ἀντάλλαγμα εἶναι δυνατὸν νὰ δώσῃ ὁ ἄνθρωπος γιὰ τὴν ψυχὴ του;»

- του Πρωτοπρεσβύτερου Θεμιστοκλή Μουρτζανού (Δρ. Θεολογίας)

Τα ανταλλάγματα είναι τα σημάδια μιας ζωής η οποία στηρίζεται σε συναλλαγές. Σου δίνω και μου δίνεις. Για να σου δώσω, πρέπει να μου δώσεις. Αν δεν μου δώσεις, δεν θα σου δώσω. Ο Χριστός, παρότι μιλά και δείχνει την οδό της αγάπης που γίνεται θυσία, δεν αρνείται τη λογική των ανταλλαγμάτων. Τα βλέπει όμως στην προοπτική του τι πραγματικά αξίζει.

Ο ίδιος ανέβηκε στον Σταυρό γιατί χωρίς τον θάνατο δεν θα αναδεχόταν τα πάντα της φύσης μας κι Εκείνος είναι τέλειος Θεός και τέλειος, πλήρης άνθρωπος. Χωρίς την ταπείνωση της απόρριψης του ίδιου και του έργου Του δεν θα μας έδειχνε ότι το νόημα δεν βρίσκεται στο να περιμένεις ότι θα λάβεις αντάλλαγμα, αλλά ότι

αυτό που πράττεις και δίνεις είναι τόσο αδιαπραγμάτευτα μοναδικό, που δεν περιμένεις ανταμοιβή για να το πράξεις. Χωρίς την Ανάσταση που έπεται του Σταυρού οι άνθρωποι θα παραμέναμε στο σκοτάδι του θανάτου όχι μόνο του σώματος, αλλά και της ψυχής, του πνεύματος, ολόκληρης της ύπαρξής μας, διότι κανείς δεν θα μπορούσε να βιώσει έναν Θεό που δεν είναι όμοιος με μας, ακόμη και στον θάνατο.

Κάθε φορά που πράττουμε κάτι, ας σκεφτούμε αν έχει αξία μοναδική για μας. Μπορεί να μοιάζει ασήμαντο. Ένα πιάτο φαγητό. Το να ακούσεις τον άλλον. Το να πεις μια προσευχή γι' αυτόν. Το να κάνεις καλά τη δουλειά σου και να θέλεις να τη δέσεις με σχέσεις αγάπης που ξεπερνά το παρόν και το κοσμικό του φιλήδονου, του συμφέροντος, του δεμένου με το χρήμα και τον θάνατο Προηγείται η αξία και έπεται το αντάλλαγμα.

Ακόμη κι αν αυτό δεν έρθει, η συνείδησή μας είναι ήσυχη. Η ψυχή μας, είτε αυτή έχει να κάνει με το δέσιμο με το σώμα είτε βιώνεται ως αυτό για το οποίο πλάστηκε, πνεύμα αιώνιο και αθάνατο, που περιμένει το σώμα για να ζήσει την πληρότητα της βασιλείας του Θεού, έχει αξία μοναδική. Ο Θεός το ξέρει, διότι είναι ο Δημιουργός μας. Ας δούμε τουλάχιστον την ύπαρξή μας όπως ο ποιητής: «Κι αν δεν μπορείς να κάμεις την ζωή σου όπως την θέλεις, τούτο προσπάθησε τουλάχιστον όσο μπορείς: μην την εξευτελίζεις μες στην πολλή συνάφεια του κόσμου, μες στες πολλές κινήσεις κι ομιλίες. Μην την εξευτελίζεις πηαίνοντάς την, γυρίζοντας συχνά κι εκθέτοντάς την στων σχέσεων και των συναναστροφών την καθημερινήν ανοησία, ως που να γίνει σα μια ξένη φορτική» (Κ.Π. Καβάφης).

Πηγή: pemptousia.gr